

Præget af Fattigunderstøttelse, saaledes at det altsaa ikke mere er at betragte som Fattigunderstøttelse, hverken som „første Klasse“ eller som „anden Klasse“. Men jeg føjede netop ogsaa til dette, som nu højtærede Minister gentog, at jeg gik ud fra, at som det havde vist sig over for Loven af 1891, vilde det vise sig over for denne, at Niveauet med Hensyn til Størrelsen af disse Understøttelser vilde blive noget forhøjet. Derom er der heller ikke mindste Tvivl. Hvad det ærede Medlem sagde om, naar det skulde træde i Kraft, om Rettigheden indtraadte straks Ulykkesdagen eller først, naar paagældende henvender sig til Kommunalbestyrelsen eller Fattigvæsenet, gentager jeg, har jeg endnu ikke forstaaet; thi det er jo en Selvfølge, at paagældende maa melde sig til Kommunalbestyrelsen med sin Begæring om Understøttelse, og den vil da blive afgjort af Kommunalbestyrelsen, selvfølgelig hurtigst mulig, og at den vil træde i Kraft fra den Tid, da hans Trang er indtraadt, er jo givet. — Jeg vil over for den højtærede Indenrigsminister bemærke, at naar jeg accepterede Tanken om Forhøjelse af Niveauet for disse Understøttelser, var det ingenlunde som Konsekvens af, at man skulde have udvidet Kategorien for dem, der kom ind under Loven — jeg glemte at besvare denne Udtalelse af den højtærede Minister forrige Gang — men det er jo paa ingen Maade tilsigtet. Hovedbetingelsen for at komme ind under Loven er jo at være ubemidlet. Hvilke man for øvrigt vil inddrage derunder, vil det til syvende og sidst komme til at ligge i Kommunernes Haand at afgøre, men man har til Vejledning benyttet delvis de Bestemmelser, Sygekasseloven indeholder, men med udtrykkelig og velvidende Udeladelse af Udtrykket Bestillingsmænd, idet vi gaa ud fra, at Statens Bestillingsmænd ikke kunne komme ind under denne Lov. Dette maa være indlysende, da Staten forsørger dem i det Tilfælde, de komme til Skade. For øvrigt vil Loven i Almindelighed blive anvendt paa de samme, som kunne komme ind under Sygekasseloven, forudsat at de ere ubemidlede. Det er Trangen, der bliver det afgørende, og det er denne Trang, der begrunder, at Behandlingsmaaden overhovedet kan ske i Henhold til Lov om Alderdomsforsørgelse, idet det er Kommunernes Sag at afgøre, om den fornødne Trang er til Stede, og ogsaa, hvilken Understøttelse der i hvert enkelt Tilfælde er fornøden.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds Ordet.

J. C. Christensen: Ja, man kan altsaa gaa ud fra, trods det, at det ærede Medlem ikke har forstaaet mit Spørgsmaal, at han alligevel har besvaret det gennem sine Udtalelser om Fattighjælpen. Man kan gaa ud fra, at Reglen i § 1 er anvendelig efter Reglen i § 1 i Loven af 1ste April 1891: Først naar der er Trang til Stede, kan vedkommende med nogen Grund melde sig hos Kommunalbestyrelsen. Det findes ikke her i Lovforslagets § 1, men det er altsaa Mening. Paragraffen maatte altsaa omredigeres, saa at dette blev forstaaeligt. Naar det ærede Medlem nu siger, at han ikke i Virkeligheden mener Fattighjælp, er dette for mig temmelig uforstaaeligt, da han udtrykkelig sagde, at her forelæa det Spørgsmaal for Folketinget, om det vilde borttage det Præg, der hviler paa den Hjælp, som disse Invalidere faa, nemlig Fattighjælpens Præg. Det var det eneste, Forslaget indeholdt. Hans Udtalelser om at højne Grænsen eller Niveauet for Understøttelserne, sammenholdte med Udtalelserne om Fattighjælp, synes mig temmelig uforstaaelige. Det hele viser, synes mig, at Folketinget gør bedst i blot at benytte dette Forslag, uklart som det er, til at optage Spørgsmaalet om en videre Udvikling af Ulykkesforsikringen her i Landet, altsaa benytte det som Anledning og ikke som Grundlag. Paa denne Maade kan jeg fremdeles anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Det næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da: